

Posudek recenzenta diplomové práce Pavly Kajzrové: Rudolf Lodgman von Auen a jeho vztah k Československu v období první republiky

KDDD, pedagogická fakulta UK

93 s. textu, 7 s. obr. příloh

Diplomová práce Pavly Kajzrové je založena především na pozůstalosti Lodgmana von Auen z let 1908-1944, uložené v SOA Litoměřice. O tom, že byl dr. Rudolf Lodgman von Auen zvláště v letech 1918-1925 vrcholným představitelem negativistické politiky československých Němců, stejně jako o tom, že mu československá, resp. česká, historiografie dosud nevěnovala odpovídající pozornost, nemůže být sporu. Tuto skutečnost diplomantka správně konstatovala a svou diplomovou prací se ji pokusila napravit.

Bohužel, nejde o pokus plně zdařilý. Jistě cennou práci znehodnocují závažné formální nedostatky, vyplývající podle názoru recenzenta jednak z neznalosti „historikova řemesla“, jednak z jazykové a formální nedbalosti. Jak jinak si vysvětlit fakt, že zatímco v bibliografii na s. 90-92 diplomantka dodržuje normu, v poznámkách k textu tak nečiní. Mimochodem, poznámky mají začínat velkým písmenem a končit tečkou. Kritika pramenů a literatury na s. 6-8 by měla začínat archivními prameny, sekundární literatura by měla přijít až na konec. Na s. 6 uváděné „monografie německé provenience“ rozhodně nejsou monografiemi, ve dvou případech jde jasně o syntézy. Označit Peroutkovo Budování státu za paměti svědčí podle názoru recenzenta o naprostém nepochopení. Totéž napovídá členění práce na „části“ a kapitoly, mnohem rozumnější by bylo dělení na kapitoly a podkapitoly. Není správné začínat odstavce řadovou číslovkou. Na mnoha místech znesnadňuje pochopení textu chybná interpunkce, a to jak v autorčině textu, tak v citacích. V nich si diplomantka neumí poradit s dvojitými uvozovkami (srov. např. s. 28). V celém textu najdeme také hrubé pravopisné chyby (např. s. 20, 26, 33, 37 ad.). Jazyková i formulační bezmocnost diplomantky vede často k až komickým nesmyslům (za všechny ostatní srov. s. 37, 41, 68). I pouhý překlep může být nechtěně komický – viz např. Band der Vertriebenen v pozn. 353 na s. 88. Co však považují jako recenzent za závažnější – diplomantka si neohlídala ani věcné chyby v přílohách. V mapce na s. 96 neodpovídají použité barvy legendě v rámečku, titulky příloh 6, 7 a 8 volají po věcné úpravě.

Pokud jde o vlastní obsah diplomové práce, rád konstatuji, že je lepší, než by se mohlo zdát podle její odbyté formy. Přesto si myslím, že na několika místech své diplomové práce si její autorka „ukousla příliš velké sousto“. Tak například vylíčit vznik Československa se všemi souvislostmi na pouhých 8 stranách se mi jeví troufalé a přitom zbytečné, protože těžištěm práce pochopitelně je politická činnost Lodgmana jako „zemského hejtmana“ Deutschboehmen a jako vůdce iredenty do roku 1925. Některé části práce jsou zdařilejší – tak např. přesvědčivý závěr podkapitoly 3.4 na s. 40. Věcnou debatu o některých tezích autorky, s nimiž nemohu souhlasit, ponechávám na obhajovací řízení.

Závěrem nerad opakuji: celkem slušnou diplomovou práci znehodnocují formální a jazykové prohřešky. Je to škoda, kterou ale lze poměrně snadno napravit. Diplomovou práci Pavly Kajzrové: Rudolf Lodgman von Auen a jeho vztah k Československu v období první republiky doporučuji k obhajobě, hodnocení navrhuji podle průběhu obhajoby buď „dobře“ nebo „velmi dobře“.

Praha, 8.1.2008